

AP no entén de salut

Fa uns dies, AP destapava davant la premsa la seua particular caixa de Pandora contra el procés de transferències de l'Insalud al País Valencià. A l'hora de la veritat, de la caixa no va eixir ni el més petit dels llamps.

A. R.

Lu de gener de 1988, quan tot just començava l'any, la Generalitat valenciana es feia càrrec de les transferències de l'Insalud. Pocs dies després, Alianza Popular, en una convocatòria urgent amb els mitjans de comunicació, acusava el partit del govern i, més concretament, el conseller de Sanitat, **Joaquín Colomer**, d'haver negociat unes transferències en unes condicions molt inferiors a les aconseguides en el cas del País Basc. En paraules del grup conservador, el fet suposava «una actitud servil enfront de Madrid i un frau al poble valencià».

Paral·lelament a aquestes actuacions, des de la premsa de València s'emprenia una particular batalla política contra el mateix conseller: «La realitat no ha decebut les expectatives, les transferències de l'Insalud s'han convertit en una càrrega de dinamita que ha esclatat en mans del conseller **Joaquín Colomer** pocs dies després d'haver rebut les competències». L'escañol estava servit. Per si faltava morb a la història, AP anuncià que un gabinet jurídic, en nom del partit, es trobava estudiant detingudament la qüestió.

Tot feia pensar que el partit majoritari de l'oposició tenia a les mans un programa detalladíssim d'acusacions que acabaria per demostrar en la cambra autonòmica —on ja havia arribat el tema— la dependència directa de la Generalitat respecte a Madrid i els errors en un procés de transferències que ha durat anys.

Es fixà el dia 28 com a data de l'enfrontament entre AP i el govern socialista, i el dia elegit arribà, i arribà, malgrat tot, per a vergonya de la mateixa classe política, tal com eren capaços de reconèixer en privat alguns dels diputats, i per a vergonya de la mateixa AP. **Carlos Albelda**, portaveu de Sanitat d'aquest grup i home que havia destapat la caixa de Pandora, llançant les primeres crítiques contra el decret de transferències no volia ni pujar a la tribuna per repetir davant del ple allò que

ment per a totes les comunitats autonòmiques, i on es reconeix que els centres i els establiments sanitaris són patrimoni de la Seguretat Social i han de continuar a nom de la tresoreria general, sense perjudici de l'adscripció funcional a les diverses administracions públiques». Amb aquesta argumentació, el conseller desmuntava la primera acusació del diputat aliancista **Car-**



Hospital de l'Insalud a Alacant.

dies abans havia dit amb un convenciment absolut davant la premsa.

S'inicià el debat amb un discurs de **Joaquín Colomer**, molt aclaridor, si hem de tenir en compte l'efecte que tingué en els seients de la cambra. Segons assegurà el conseller, «el traspàs de l'Insalud està determinat per la Llei General de Sanitat, d'obligat compli-

ment **los Albelda**, que assegurava que el decret de transferències de l'Insalud al País Basc sí que donava la titularitat dels centres sanitaris en aquest territori.

La sessió continuà i **Colomer**, amb el reglament jurídic sanitari ben estudiat, anà desmuntant una per una les afirmacions del parlamentari aliancista. Així, explicà «que les formes de fi-

Hospitals del Servei Valencià de la Salut

	Hospitals públics	Diputació
Alacant	7	2
Castelló	3	1
València	11	2
Total	21	5

Nombre de llits

	Hospitals públics	Diputació
Alacant	2.165	525
Castelló	922	316
València	4.354	2.073
Total	7.441	2.073

Nombre d'ambulatoris, consultoris i centres de salut que s'integren en el Servei

	Ambulatoris	Consultoris	Centres de salut	Cartilles
Alacant	8	20	22	555.169
Castelló	6	5	12	236.518
València	14	47	9	981.220
Total	28	62	43	1.772.907

**Distribució del personal de
l'Insalud a 30-IV-87**

61.18% 28.92% 9.90%

- Alacant
- Castelló
- València

**Cens del personal de l'Insalud
al País Valencià a 30-IV-87**

Facultatius	6.095
MIR	400
Auxiliars sanitaris	13.388
Funcionaris	819
Administratius IISS	1.621
Serveis Generals	300
Oficis	1.192
Subalterns	3.758
Total	27.573

nançació dels serveis traspassats en el cas del País Basc i el País Valencià són explicables per l'existència de la Llei de Concert Econòmic subscripta per l'estat i la comunitat basca. La qual cosa no farà que la quota corresponent a les cotitzacions socials, tant al País Basc com en la resta de nacionalitats a les quals haja estat transferit l'Insalud —Andalusia, Catalunya i País Valencià— haja d'aprovar-se de forma diferent a com caldrà fer-ho en els territoris esmentats. És a dir, que la quota haurà de ser aprovada per les Corts espanyoles».

Ara bé, tal com afirmà Colomer, «resulta obvi que la quota de participació de l'estat en una comunitat regida per la Llei de Concert la dedueca ella dels impostos que cobra».

El diputat Albelda, sense ganes, es dirigí a l'estrada, però fou incapaç de repetir a la Cambra els atacs que contra el procés de transferències llançà dies abans. «Jo només volia, senyor conseller, que vostè em tranquil·litza respecte a la inquietud que el tema ha creat. Si vostè em tranquil·litza, *chapeau*».

Alguns dels membres del parlament enrojoliren. Joaquín Colomer rematà la sessió: «En aquesta cambra hi ha nivell de pàrvuls, d'EGB, de batxillerat...». El diputat aliancista hagué de suposar el nivell on el conseller estava situant-lo mentalment. Per la seua banda, el diputat comunista Jordi Botella assegurà a la premsa: «Ens podríem haver estalviat el ple». Potser aquest sí. Perquè el ple de veritat, segons alguns membres del mateix Partit Socialista, haurà d'arribar a l'hora de cobrir el gros dèficit que el govern valencià ha admès de Madrid en la negociació de la transferència. I com cobrir-lo. □

EXPOSICION

1-14 FEBRERO 1988



RAFAEL ALTAMIRA 1866 - 1951

CENTRE CULTURAL
DE LA
CAIXA D'ESTALVIS DE VALÈNCIA
Plaza Tetuán, 23. Valencia

De lunes a viernes, de 11 a 13'30
y de 18 a 21 h-cas
Sábados, sólo mañanas

ORGANIZA
INSTITUTO DE ESTUDIOS JUAN GIL ALBERT
DIPUTACION DE ALICANTE



VALENCIAMERICA
UN MUTU DE SCOBRIEMENT
UN NOU IMPULS PER A LA COMUNITAT VALENCIANA

